

[Fogh Rasmussen]

private sektor. Det kommer i høj grad de unge til gode og er mere værd end kunstige jobskabelsprojekter.

Regeringens økonomiske politik vil skabe grundlag for en rentesækning. Det kommer de unge til gode. Regeringens økonomiske politik vil lægge låg på inflationen. Det vil også gavne de unge. Det er vigtigt at fastholde denne langsigtede politik.

Men på kort sigt kan vi også lette de unges indgang på arbejdsmarkedet. Der er tre nøgleord for en sådan strategi. Det er frihed. Det er fleksibilitet. Det er decentralisering.

Venstre ønsker en liberalisering af uddannelsessystemet, så de unge får frihed til og ansvar for selv at vælge deres uddannelse. Venstre noterer med tilfredshed, at regeringen vil liberalisere adgangen til uddannelserne, så de unge kan få et reelt uddannelses tilbud, når de forlader grundskolen.

De nærmeste ungdomsårgange er meget store. Fra midten af 1980erne falder de stærkt. Det stiller krav om fleksibilitet i uddannelsessystemet. Den eksisterende kapacitet i erhvervsuddannelserne må udnyttes bedre gennem en midlertidig merindskrivning. De besværlige administrative ordninger, der bremser oprettelse af lære- og praktikpladser, skal forenkles. Der bør ske en harmonisering af ydelserne til unge modtagere af arbejdsløshedsunderstøttelse, bistandshjælp og uddannelsesstøtte.

Til fleksibilitet hører også decentralisering. Vi må i højere grad bygge f.eks. erhvervsuddannelserne op i mindre enheder, der kan tilpasses de skiftende uddannelsesbehov. Kommunerne skal have større frihed til selv at finde den mest hensigtsmæssige måde at skaffe arbejde på til de unge arbejdsløse. Ungdomsboliger bør integreres i det almennyttige udlejningsbyggeri og i det almindelige udlejningsbyggeri i det hele taget og ikke koncentreres i særlige ungdomsbebyggelser.

Fru Ritt Bjerregaard omtalte på socialdemokratiets vegne den beklagelige kendsgerning, at vi i 10 år har udbetalt milliarder af kroner i understøttelser for at forhindre folk – det var det udtryk, fru Ritt Bjerregaard brugte – i at lave ting, som de egentlig gerne ville lave, og fru Ritt Bjerregaard sluttede ikke uden effekt af med at konstatere, at sådan et samfund kan ikke opretholdes, det må laves om.

Det er vi helt enige i. Vi vil da også gerne lave samfundet om. I det hele taget var fru Ritt Bjerregaard inde på mange fornuftige ting om en udvikling, der har frataget de unge ansvar og pligter. Man kunne næsten, når man lyttede til fru Ritt Bjerregaards kritiske bemærkninger om det etablerede samfund, tro, at det var fru Ritt Bjerregaard, der havde siddet på oppositionsbank i disse 10 år. Men det er jo ikke tilfældet. Det er jo i høj grad fru Ritt Bjerregaard, der har haft muligheden for gennem ministerposter at øve en indflydelse på denne udvikling. Det er jo i høj grad fru Ritt Bjerregaard, der selv har administreret dette system. Men der skal da ikke lyde nogen kritiske bemærkninger i den anledning, for en sen erkendelse er som bekendt bedre end slet ingen erkendelse.

Lad mig til sidst sige, at nu gælder det om at komme op med humøret og se lidt fremad. Vi hjælper nu engang ikke de unge ved at fratage dem evnen til at hjælpe sig selv. Vi skal give de unge en tiltro til fremtiden. Vi skal give dem lyst og evne til selv at tage fat. Vi skal ikke kun give dem materielle goder, men også et følelsesmæssigt overskud, de kan bruge som et rygstød i tilværelsen.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Et af de største problemer overhovedet, som de unge i dag står over for, er, at de ikke kan få arbejde. Ser vi lidt i de bøger, der er udgivet af ungdomsudvalget, kommer det klart til udtryk. De unge ønsker først og fremmest arbejde.

Ser vi så på, hvad denne regering stiller i udsigt, så græmmes man. Ungdomsgarantiordningen, som har kørt i 2 amter, udsultes, endda i forsøgsperioden, og inden der har fundet en evaluering sted, har regeringen besluttet, at en sådan garanti for enten arbejde eller uddannelse vil man ikke arbejde videre med. Jobskabelsesordningen, der nu skulle have været sat i gang, barberes via finanslovsbesparelser, så den del af ordningen, der skulle give job i offentlig regie, allerede nu bortkaster mellem 7.000 og 8.000 job. Dertil kommer, at det arbejde – der i nogle kommuner var kommet langt – med et samarbejde mellem offentlige beskæftigelsesprojekter og private erhverv, lægges der gift for.

I SF ved vi godt, at problemet med ungdomsarbejdsløsheden ikke løses isoleret fra